

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

fattelse, at der ikke i indeværende år vil være grundlag for at foretage en egentlig revision af loven, når man ikke samtidig kan foretage en ajourføring og en forhøjelse af fondets rådighedsbeløb.

Jeg skal i almindelighed give udtryk for, at jeg fortsat er af den opfattelse, at lovgivningen om Statens Kunstfond bør hvile på principperne for 1964-loven. Det forekommer mig rigtigt, at støtten til den skabende kunst i vidt omfang er samlet under en fælles lovgivning, da baggrunden for statens ydelser hertil kan og bør behandles efter samme hovedretningslinier. Dette udelukker imidlertid ikke, at loven inden for de givne rammer administreres med en vis fleksibilitet, hvis forholdene inden for de forskellige kunstneriske områder tilsiger det.

Graden af denne fleksibilitet må imidlertid fastsættes af fondets bestyrelse og de ansvarlige tremandsudvalg, der, således som loven er udformet, suverænt administrerer støtteordningerne. Når jeg understreger dette, er det, fordi der med mellemrum dukker sager op, hvor offentligheden kritiserer fondet for manglende fleksibilitet. Når det fastslås, at det afgørende kriterium for, om støtte kan ydes gennem fondet, må være kvaliteten af kunstnerens talent eller af den kunstneriske produktion, en afgørelse, som altså ligger hos bestyrelsen, siges der hertil, at det kunstneriske kvalitetsbegreb ikke er entydigt. Og dette er jo rigtigt. Imidlertid ville det efter min opfattelse være forkert, om man ud fra lovens nuværende indhold ville forsøge at påvirke kunstfondets bestyrelse til at anlægge bestemte synspunkter for, hvad der kan betegnes som kunstnerisk kvalitet. Garantien mod ensidighed på længere sigt ligger stadig i den i lovens administrative ordning indbyggede relativt korte tidsbegrænsning for bestyrelsens virksomhedsperiode.

Imidlertid kunne man tage op til overvejelse, om der alligevel i særlige tilfælde skulle være brug for støtte til kunstnerisk arbejde, som ikke finder støtte i kunstfondet, men som trods dette findes støtteværdigt ud fra en mere generel og miljømæssig samfundsbetragtning. Hjemmel hertil måtte i givet fald skaffes gennem en bevilling uden for og ud over kunstfondet midler, men jeg skal ikke på dette tidspunkt gå nærmere

ind på problemet, men har blot villet antyde dets eksistens og det rimelige i at overveje det ved anden passende lejlighed.

Ministeriet har i øvrigt nu anmodet en række kunstnerorganisationer om til brug for den senere lovrevision at ville fremkomme med deres syn på det eksisterende Statens Kunstfond og med forslag til eventuelle ændringer.

Når svar er modtaget på disse henvendelser, vil jeg udarbejde den redegørelse til folketinget for principperne i lovgivningen om Statens Kunstfond, som jeg gav tilsagn om ved behandlingen af ændringsloven i folketinget i 1972. I denne redegørelse vil også indgå behandlingen af problematikken omkring de livsvarige ydelser på finansloven med ministeriets vurdering og eventuelle forslag til ændringer. Dette materiale skulle så kunne danne oplæg til den egentlige lovrevision, som altså nu skulle udskydes til folketingssamlingen 1974-75.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til det høje folketings velvillige behandling.

Miljøministeren (Helge Nielsen): Jeg skal herved tillade mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ekspropriation til boligformål*.

Forslaget er, bortset fra ændring i ikrafttrædelsestidspunktet, en uændret genfremsættelse af det lovforslag, regeringen fremsatte den 13. december 1972, og jeg kan derfor henvise til min fremsættelsestale ved denne lejlighed.

Folketingsudvalget nåede ikke at færdiggøre arbejdet. Det er imidlertid mit indtryk, at udvalget i det hidtidige arbejde var ved at nå til konstruktive resultater på en række væsentlige punkter. Denne udvikling håber jeg vil kunne fortsætte i denne samling. Jeg er naturligvis villig til at bistå udvalget med henblik på at opnå en afklaring og løsning af de problemer, der måtte opstå under det videre arbejde med lovforslaget. Jeg skal herefter anbefale lovforslaget til velvillig behandling i tinget.

Endvidere skal jeg tillade mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændring i lov om bygningsfredning*.

Efter § 21, stk. 2, i lov nr. 195 af 6. juni 1966 om bygningsfredning, som ændret ved